

[Jan Kørpe Christensen]

litikere være som en slags overmagt, der skal afgøre, hvor det naturlige er, hvor grænsen for det naturlige er? Det her er i allerhøjeste grad etisk, for jeg har svært ved som politiker at sige: Hertil og ikke længere er det naturligt.

Nu blev det sagt fra fru Inger Stilling Pedersens side, at man skulle hjælpe. Jamen er det ikke unaturligt i det hele taget at hjælpe, hvis en kvinde ikke er født til at kunne føde børn? Er det så ikke unaturligt at hjælpe?

Jeg synes også, det er utrolig smukt, at en mor, som vi så det for nylig i tv, afleverer en nyre til sin datter, fordi det er den eneste udvej. Jeg synes, det er utrolig smukt. Jamen er det naturligt? Jeg har da meget svært ved at sige, om det er naturligt eller det ikke er naturligt. Jeg synes, det er udviklingen, der har gjort det, og det må vi acceptere, og vi må prise os lykkelige for, at vi har fået det i gave, at det nu kan lade sig gøre, og takke for det. Jeg mener, at det er forkert, at vi hele tiden skal snakke om, hvad der er naturligt, og hvad der ikke er naturligt; hvor går grænsen, hvor går grænsen ikke?

Som vi også hørte sidst, kan man nu gå ind – ser det ud til – og kun dræbe de syge celler og ikke de intakte celler ved cancer. Jeg synes, det er flot, at man kan det i den nye teknologi, og jeg roser videnskaben for, at det kan lade sig gøre. Det er en hjælp til menneskeheden, og jeg vil sige, at efter min opfattelse er det ikke spor unaturligt.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Ikke mindst i en debat som den, vi har her i eftermiddag, føler jeg, at politikerne er meget forpligtet til ikke at skabe forvirring, endsige frygt. Jeg mener, at der påhviler os politikere et stort ansvar for ikke at skabe tvivl om, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt.

Og når fru Inger Stilling Pedersen taler om donation af befrugtede æg og konsekvensen af dette, så får jeg faktisk behov for at sige fra Folketingets talerstol, at her taler fru Inger Stilling Pedersen jo mod bedre vidende. Fru Inger Stilling Pedersen ved, at Folketinget har forbudt dette.

Skal vi nu til at debattere konsekvenser af alle de ting, vi faktisk har lukket af for? Det mener vi ikke er rimeligt. Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at Folketinget har besluttet, at man

ikke vil acceptere donation af befrugtede æg, og dermed kommer vi heller ikke til at stå over for de konsekvenser, som jeg faktisk er enig med fru Inger Stilling Pedersen i at dette kunne medføre.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Til den sidste kommentar, som fru Karen Højte Jensen kom med angående fru Inger Stilling Pedersens udtalelse om, at donation af befrugtede menneskelige æg ikke er tilladt: Ved lov om et videnskabetisk komitéssystem og behandling af biomedicinske projekter af 24. juni 1992 er det i § 14, stk. 5, bestemt, at donation af befrugtede menneskelige æg ikke er tilladt. Så det er meget enkelt – nu i dag.

Når fru Inger Stilling Pedersen så siger, at det ikke skal tillades enlige, ja, det skal ikke tillades nogen, der ikke har en far og en mor, at få børn, så må det jo i sin videste konsekvens være fru Inger Stilling Pedersens mening, at børn heller ikke ad naturlig vej må fødes af enlige, således at der ikke er en far og en mor. Hvad vil fru Inger Stilling Pedersen så gøre, når en enke venter baby? Hvad ville fru Inger Stilling Pedersen så gøre, hvis en kvinde, som vi engang i fortiden hørte om det i Folketinget, ønskede at få en baby og var tvunget til at gå på værtshus for at få en donation? Er det bedre?

Jeg tror nok, at der har været lidt slinger i valsen.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu blev det jo sagt meget klart, at Kristeligt Folkeparti ikke er imod forskning. Derfor kan man udmærket komme med sin forskning, der kan anvendes til gavn for menneskeheden på forskellig vis, og så kan vi godt bestemme, at den forskning ikke må bruges til f.eks. at lave ens mennesker.

Så sagde jeg ikke noget om, at det i dag var tilladt at opsætte befrugtede æg. Jeg sagde: udviklingen – ingen herinde kan vide, hvad der sker om 5, 10, 15 år, og om det bliver et krav, at man skal gøre det.

Og så må jeg sige til fru Kirsten Madsen, at jeg startede ved begyndelsen, altså undfangelsen ved en mand og en kvinde. Og der kommer